

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010923
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116010923.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného W. B., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c, d) Trestného zákona, z časti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.1.2018, č. k. 7T/48/2016-786, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.6.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. B., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 13.3.2017, č. k. 7T/48/2016-561 rozhodol tak, že obžalovaných Y. W. a W. B. uznal za vinných, že

1) Obžalovaný W. B. a obžalovaný Y. W.

na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase si neoprávnene, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov spoločne zadovážili a následne do 21:04 hod. dňa 26.11.2015 prechovávali v osobnom motorovom vozidle zn. Ford Escort s EČ: TT227CN:

a) pod sedadlom spolujazdca v zauzlenom mikroténovom vrecku nedosušené konope s hmotnosťou 92,04 g, po úplnom dosušení s hmotnosťou 88,43 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 14,8 % hmotnostných obsahujúce 13088 mg THC, čo zodpovedá minimálne 436 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

b) pod sedadlom spolujazdca v zauzlenom mikroténovom vrecku nedosušené konope s hmotnosťou 95,56 g, po úplnom dosušení 91,68 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 15,8 % hmotnostných obsahujúce 14485 mg THC, čo zodpovedá minimálne 483 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

c) pri prevodovej páke sušené konope s hmotnosťou 453 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 13,1 % hmotnostných obsahujúce 59 mg THC, čo zodpovedá minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

obžalovaný W. B.

d) fragment plastového vrecka s bielym práškovým materiálom s hručkami, s hmotnosťou 2250 mg kokaínu, s prímiesou levamisolu, s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 79,4 % hmotnostných obsahujúci 1787 mg absolútneho kokaínu zodpovedá minimálne 60 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré vyhodil obv. W. B. počas zadržania vedľa uvedeného motorového vozidla, obžalovaný Y. W.

e) plastové vrecko čiernej farby s nápisom Black Mamba Ultra s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope s hmotnosťou 947 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 14,3 % hmotnostných obsahujúce 135 mg THC, čo zodpovedá minimálne 5 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré vydal v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 Trestného poriadku obv. Y. W. dňa 27.11.2015,

pričom podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov kokaín patrí do II. skupiny omamných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) patrí do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) patrí do I. skupiny psychotropných látok,
teda obžalovaný W. B.

v bode 1 písm. a), b), c) spoločným konaním a v bode 1 písm. d) samostatným konaním si neoprávnene zadovážil a prechovával omamnú látku a psychotropnú látku,
obžalovaný Y. W.

v bode 1 písm. a), b), c) spoločným konaním a v bode 1 písm. e) samostatným konaním si neoprávnene zadovážil a prechovával omamnú látku a psychotropnú látku,

čím spáchali obžalovaný W. B. zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, z časti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 1 písm. a), b), c) a z časti spáchaný samostatne v bode 1 písm. d),

obžalovaný Y. W. zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, z časti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 1 písm. a), b), c) a z časti spáchaný samostatne v bode 1 písm. e).

Za to boli odsúdení

1) obž. Y. W. podľa § 172 ods.1 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods.3, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods.2 Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. súd zrušil výroky o treste uvedené v rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/6/2017 zo dňa 02.02.2017 právoplatného dňa 02.02.2017, ako i rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T/27/2016 zo dňa 26.04.2016, právoplatného dňa 26.04.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Podľa § 60 ods.1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí - kovového páčidla a čiernej pletenej čapice. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

2) obž. W. B. podľa § 172 ods.1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods.4, k trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe odvolania, ktoré proti tomuto rozsudku podal obžalovaný W. B., Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 8. 6. 2017, číslo konania 5To/45/2017-612 tento rozsudok zrušil vo výroku o vine a o treste u obžalovaného W. B. a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku v uvedenej časti bolo, že prvostupňový súd nevykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, respektíve pochybil, keď odmietol vykonať výsluch svedka W. O., ktorý navrhol obhajca obžalovaného. Napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému W. B. považoval odvolací súd za predčasný, vydaný na základe nedostatočne vykonaného dokazovania. Uložil prvostupňovému súdu, aby vypočul obhajobou navrhovaného svedka W. O., prípadne vykonal iné dôkazy, ktoré z tejto výpovede môžu vyplývať, respektíve, ktoré navrhnu procesné strany a ktoré budú dôvodné.

Po vrátení veci Okresný súd Trnava doplnil dokazovanie a rozsudkom zo dňa 22. 1. 2018, číslo konania 7T/48/2016 - 786 rozhodol tak, že

Obžalovaný W. B. je vinný, že

1) na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase si neoprávnene, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov spoločne s medzičasom právoplatne odsúdeným Y. W., nar. XX.XX.XXXX v G., zadovážili a následne do 21:04 hod. dňa 26.11.2015 prechovávali v osobnom motorovom vozidle zn. Ford Escort s EČ: TT227CN:

a) pod sedadlom spolujazdca v zauzlenom mikroténovom vrecku nedosušené konope s hmotnosťou 92,04 g, po úplnom dosušení s hmotnosťou 88,43 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 14,8 % hmotnostných obsahujúce 13088 mg THC, v hodnote 884,30 Eur,

b) pod sedadlom spolujazdca v zauzlenom mikroténovom vrecku nedosušené konope s hmotnosťou 95,56 g, po úplnom dosušení 91,68 g, s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 15,8 % hmotnostných obsahujúce 14485 mg THC,

v hodnote 916,80 Eur,

c) pri prevodovej páke sušené konope s hmotnosťou 453 mg a koncentráciou tetrahydrokanabinolu 13,1 % hmotnostných obsahujúce 59 mg THC, v hodnote 4,53 Eur,

2) na presne nezistenom mieste a v presne nezistenom čase si neoprávnene, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážil a následne do 21:04 hod. dňa 26.11.2015 prechovával v osobnom motorovom vozidle zn. Ford Escort s EČ: TT227CN:

fragment plastového vrečka s bielym práškovým materiálom s hručkami, s hmotnosťou 2250 mg kokaínu, s prímiesou levamisolu, s priemernou koncentráciou účinnej látky kokaín 79,4 % hmotnostných obsahujúci 1787 mg absolútneho kokaínu v hodnote 281,25 Eur, ktoré vyhodil obž. W. B. počas zadržania uvedeného motorového vozidla,

pričom podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov kokaín patrí do II. skupiny omamných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) patrí do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) patrí do I. skupiny psychotropných látok,

teda v bode 1 písm. a), b), c) spoločným konaním a v bode 2 samostatným konaním si neoprávnene zadovážil a prechovával omamnú látku a psychotropnú látku,

čím spáchal zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, z časti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 1 písm. a), b), c) a z časti spáchaný samostatne v bode 2.

Za to ho odsúdil podľa § 172 ods.1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, k trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný W. B. v zákonnej lehote odvolanie a to tak proti výroku o vine, ako aj o treste a proti konaniu, ktoré vydaniu napadnutých výrokov predchádzalo.

V písomnom odôvodnení podaného odvolania obhajca obžalovaného uviedol, že základnou otázkou, ktorú je potrebné v tejto veci vyriešiť, je otázka, či je možné vylúčiť priebeh skutkového deja v alternatíve popisovanej obžalovaným W. B.. Prvostupňový súd k veci takto nepristupuje, ale snaží sa za každú cenu vybrať z dvoch alternatív tú, podľa neho správnu, pričom súd sa už vopred rozhodol, ktorá z alternatív je správna a snaží sa ju odôvodniť, i keď sa to v súlade so zákonom nedá. Rozhodnutie o vine obžalovaného je založené na stanovisku súdu, že výpoveď obžalovaného W. B. považuje za nevierohodnú a výpoveď obžalovaného Y. W. považuje za vierohodnú, bez opory v procesne vykonaných dôkazoch, alebo na základe vlastných, nepreskúmateľných úvah, vychádzajúcich z domnienok. Poukazuje pritom na judikatúru, podľa ktorej, ak je súd postavený pred úlohu zhodnotiť vierohodnosti dvoch skupín odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť niektorého z dôkazov odôvodniť len okolnosťami svedčiacimi o vierohodnosti inej skupiny dôkazov. Obhajca obžalovaného poukazuje na to, že výpoveď obžalovaného W. B. potvrdil svedok W. O., súd však aj výpoveď svedka hodnotí ako nevierohodnú, bez nejakých rozumných a hlavne nespochybniteľných vysvetlení takéhoto hodnotenia. Použil pritom argumenty, proti ktorým sa nedá brániť a sú v rozpore aj s princípom prezumpcie nevinu, napríklad v tvrdení, že obžalovaný W. B. vplýval na správanie spoluobžalovaného a je len preto odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní alebo, že ho nútil, aby zobral všetko na seba, čo je pritom predmetom samostatného trestného konania, ktorého závery nie je možné dopredu súdom hodnotiť. Poukázal na zásadu in dubio pro reo, podľa ktorej bolo potrebné posúdiť prejednávajúcu vec v prospech obvineného. Obhajca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V priebehu odvolacieho konania sa písomne vyjadril i sám obžalovaný, ktorý rovnako spochybnil správnosť vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Podľa jeho názoru vykonané dôkazy nijakým spôsobom nesvedčia o tom, že spáchal trestný čin a hodnotenie dôkazov tak, ako ich urobil okresný súd, považuje za nelogický a nesprávny. Podľa obžalovaného nielen výsluchy svedkov W. O. a B. E., ale aj expertízne posudky zjavne pomohli jemu ako obžalovanému vykresliť charakter a dôveryhodnosť osobnosti Y. W., ktorý podľa jeho názoru klame.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Podstatou odvolacích námietok obhajoby je nesprávne a nezákonné hodnotenie dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní zo strany okresného súdu. Podľa názoru obhajoby sa okresný súd z dvoch možných verzií o priebehu skutkového deja, priklonil k jej verzií, ktorá svedčí o vine obžalovaného, pričom takéto rozhodnutie okresného súdu je založené na nesprávnom a nezákonnom hodnotení vykonaných dôkazov.

Podľa názoru odvolacieho súdu však prvostupňový súd formálne správnym spôsobom vyhodnotil vykonané dokazovanie a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Pokiaľ odvolateľ uvádza, že zhodnotenie vykonaných dôkazov je založené len na základe vlastných a nepreskúmateľných úvah prvostupňového súdu, ktoré vychádzajú z domnienok, odvolací súd sa s takýmto hodnotením napadnutého rozhodnutia nestotožňuje. Naopak, prvostupňový súd sa zhodnotením vykonaného dokazovania podrobne zaoberal v odôvodnení svojho rozsudku a to na stranách 19 až 21. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd podrobne rozviedol úvahy vo vzťahu ku každému z dôkazov, ktorej bral do úvahy pri svojom rozhodovaní. Rovnako ako prvostupňový, aj odvolací súd nemal pochybnosti o pravdivosti výpovede spoluobžalovaného, dnes už odsúdeného W., keď skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi v prípravnom konaní podporujú aj iné dôkazy, na ktoré v odôvodnení poukázal prvostupňový súd. Za dôležité možno považovať aj to, že prvostupňový súd nezistil dôvody, pre ktoré by mal dnes už odsúdený spolupáchateľ trestnej činnosti W. krivo svedčiť proti obžalovanému B.. Výpoveď odsúdeného W., ako aj dôkazy, ktoré jeho výpoveď podporujú, na druhej strane vyvracajú výpoveď obžalovaného B.. Rovnako nemožno nájsť chybu formálnej logiky pri hodnotení motívu konania odsúdeného spolupáchateľa W., respektíve jeho vzťahu k spoluobžalovanému B.. Skutočnosť, že obžalovaný W. v priebehu hlavného pojednávania využil svoje právo odmietnuť vypovedať, nijakým spôsobom neznižuje vierohodnosť jeho výpovede a je logicky vysvetliteľná strachom z obžalovaného W. B.. Skutočnosti, ktoré boli zistené v priebehu trestného konania a podľa ktorých sa mal obžalovaný W. B. pokúšať zastrášať spoluobžalovaného Y. W., boli v rámci trestného konania spoľahlivo zistené. Na tomto fakte nič nemení skutočnosť, že vo vzťahu k tomuto konaniu obžalovaného B. prebieha samostatné trestné konanie, ktoré nebolo k dnešnému dňu skončené. Rovnako podrobne sa súd venoval i hodnoteniu výpovede svedka W. O., o ktorú v podstatnom rozsahu opiera svoju obranu obžalovaný. Hodnotenie obsahu výpovede, motívu výpovede tohto svedka, ako i samotnej osoby svedka W. O., poskytol prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku, uvedenom na strane 20. Hodnotenie všetkých uvedených kritérií, ktoré sa vzťahujú k osobe svedka O. považuje odvolací súd za správne a úplné a preto naň na tomto mieste poukazuje, bez potreby jeho opakovania.

Z vykonaného dokazovania teda vznikol stav keď proti sebe nestoja dve skupiny dôkazov, ktoré by vytvárali možnosť dvoch rovnocenných verzií priebehu skutkového deja, resp. by vytvárali možnosť, že skutok sa mohol stať inak, ako to uvádza prvostupňový súd vo svojom rozsudku, ako sa to snaží prezentovať obhajoba vo svojom odvolaní. Naopak, skutkový dej tak, ako ho zistil a uzavrel prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, je spoľahlivo preukázaný vykonaným dokazovaním, naopak obrana obžalovaného dôkazmi potvrdená nebola. Závery prvostupňového súdu, ktoré vyplynuli zhodnotením dôkazov, sú pritom zrozumiteľné logické a v plnom rozsahu preskúmateľné. V žiadnom prípade nemožno prvostupňovému súdu vytknúť svoju vôľu alebo nepreskúmateľnosť jeho úvahách a záverov. Odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí a tiež aj teraz vychádzal z rešpektovania zásady voľného hodnotenia dôkazov uvedenej v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Podstatou tejto zásady je, že orgány činné v trestnom konaní a súd nemajú zákonom stanovené aké množstvo dôkazov a

akých dôkazov je potrebné vykonať na preukázanie potrebných skutočností a zákon neuvádza ani druhy dôkazných prostriedkov, ktoré sa majú použiť. Ani jeden z dôkazov nemá dopredu určenú dôkaznú silu a hodnotu a zároveň Trestný poriadok nestanovuje ani potrebný počet dôkazov k preukázaniu skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Podľa názoru odvolacieho súdu sa prvostupňový súd nedopustil ľubovôle pri hodnotení dôkazov a rozhodovaní, vzal do úvahy všetky vykonané dôkazy a tieto vyhodnotil správne.

Iné dôvody vo svojom odvolaní obžalovaný neuviedol a odvolací súd nezistil také chyby napadnutého rozsudku, na ktoré by bol povinný prihliadať z úradnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1, druhá veta Trestného poriadku. Preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.